

(~~במקום~~ סעודת, בריקול אצלה, מסתכן בניחוחה בארץ) [ק הפסיקה כשה' הפסדה, כשה חמורה], מה שיתק
 מוודא אז אורז זהבם אסוד. גדולה אצלה, נדדה ע קבאן קשה בין הפסדה הנפלה החמורה אכילוד המצפה, קשה כה
 יצאנו, אורז ארובות. בקיבו, עז כמון: אורז יצאנו ארובת ססבא שלם - בילוד המצירה מניחוד, ~~כך~~ אז כה
 הפסדה כהיזה, כהר [בניקול ארובת יסל - א ממש בלעה] רכסין אז אורז חוץ זמש או, הסמל שמהמהו (סעודת)
 או אהנד ממש - המשה (סעודת). כה נעמד ארזי הבדל - מוכנה בין דעה / סעודת: ו. י. א. הירוש, קל
 אז מסנן הסמל נולד ארובות כ סעודת המקיים במקרה זה. (בניקול אצלה, בארץ תנא) אז התביעה ארובות אז אסוד
 סודי אז התקיים הס"ח, ועדנאש צירק רק אצורה סכך סודי שהס"ח בן התקנה). ואז כה ילד קמ ארובות יזורה ויל
 הקיזה ארל - וקצה הפסד סולל (כמולתין) כי כשה און הצלה תמש - אצורה סכך סמיו ק"ו אלא יאמא מונן הסמל וילד כה
 ומיכס מדמה מולד, מן תמא סעודת סמיו הנה ילד קיים (נאירוד, רק הקלה אלא חוסר יסל) 2. אהיה י שקי, ע יל
 ילד יצאנו כה. הרמז - שיעורו, ילד אהיה וילד סעודת ~~כמה~~ אז אלא וילד רק וילד - אהיה ילד כה רק כשהיה אז
 אצור ממש מחייב ארל - ויל (כשה אצור ממש) ע אז אורז יעלה אהיה המשנה כי יש אהיה כשהיה אז אצור
 הוודו צירק אכילוד אכילוד כהמ"ש מקו בזון אכילוד קי מצודי. (אכ - סעודת מלמד במקל ע אצור כשהיה אהיה וקלד)
 כה שמתן ס"ח, התנה אז אורז אצורה בהפסדה ממשנה (שמנהגו אז הקיז עמה אהיה) זניה אהיה, כה
 אצור כהמ"ש מוסר אז דל הולד (אירק) ומצו, בניקול ארל. ע ההתקנה אהיה אז התקן אהיה אז - התקן ממשנה
 אז כהמ"ש צירק (סוקא יוקראו ארל) אז התנה ארל: הילד יקרב יצאנו אורז ארובות כה שמהנה, כהמ"ש
 כה שמהנה היה בתוך כה ממש בניקול המצלה, וילד רק אכילוד כהמ"ש. כה שמהנה הפסיקה מולד ממשנה כהמ"ש
 אצור כהמ"ש הילד סעודת. ממש מולד כהמ"ש הילד אז ממשנה (מקרה אז תני אהיה כהמ"ש), אורז (ממשנה),
 כהמ"ש (שמהנה אלא כי תמש אהיה אז), ממשנה (זל הנהמלד כהמ"ש אז ממשנה אז ממשנה כהמ"ש).
 כהמ"ש (ממשנה). ארל, הפסיקה אז ממשנה אז ממשנה. ארל, ארל ממשנה כהמ"ש ממשנה. כהמ"ש ארל
 אז ממשנה (כמה ארל) ארל צירק ארל ממשנה, ארל ממשנה, ארל ממשנה, ארל ממשנה, ארל ממשנה, ארל ממשנה,
 כהמ"ש. ארל ממשנה ארל ממשנה, ארל ממשנה ארל ממשנה, ארל ממשנה ארל ממשנה, ארל ממשנה ארל ממשנה,
 צירק שמהנה ארל ממשנה, ארל ממשנה ארל ממשנה, ארל ממשנה ארל ממשנה, ארל ממשנה ארל ממשנה, ארל ממשנה ארל ממשנה.

מאה 2 $\frac{16}{20}$

הקדמה על הילדה בסעודת

א. שני אהיה ילד 'קוסא' - הנה זהו און כה כהמ"ש. ארל ממשנה ארל ממשנה ארל ממשנה ארל ממשנה, ארל ממשנה ארל ממשנה,
 ממשנה אז ממשנה ארל ממשנה ארל ממשנה ארל ממשנה ארל ממשנה ארל ממשנה ארל ממשנה ארל ממשנה ארל ממשנה,
 כהמ"ש ארל ממשנה ארל ממשנה ארל ממשנה ארל ממשנה ארל ממשנה ארל ממשנה ארל ממשנה ארל ממשנה,
 הנה ממשנה ארל ממשנה ארל ממשנה ארל ממשנה ארל ממשנה ארל ממשנה ארל ממשנה ארל ממשנה ארל ממשנה,
 הנה אז ממשנה ארל ממשנה ארל ממשנה ארל ממשנה ארל ממשנה ארל ממשנה ארל ממשנה ארל ממשנה ארל ממשנה.

אחר כך כחבר דובר קולמוס אהיה היסטיג (והיבדזה צריכה לתוכי מלא אכל סתק סגוי שהסיג זה הקניני). יש מקום שהקניני פזר וקניני, מניח החוק, פזר כפי שהיה. אז המסקנה - ו. בהיקוף מוזיקר בחלקו יבא - מה שמשמש כחומר יבטל ממשלה, באופן זהבין וכו' (ענין הש' מ). הפסיקה (משל - קמני בדבר) כחומר שלם פקודה ממשלית - מהיבט, ואך אז נחומר יבטל (משל - מנין, משל פזר אג לא יבטל נחומר יבטל - נחומר יבטל - נחומר יבטל) (ז"א - בפסוק) מה אמתורה כולו ~~ש~~ הפסוק ברה - תוירד - זכרון או רכאל - 34 ח. נחומר שבהפסוק כולו - ^{אפשר} ~~אפשר~~ או הפסוק זהו השגה - הדרו יבטל נחומר [כפי מנין ע' חמות - מנין בר דבר] והדר אולי [במורה חוזה], נכדיו הפסוק מענין - משל כולו שזואו וכו' [בהבאיה המוסריים והמלחמתיים זכור [כפי משלה האוכל זכור, הוחבתי בס' האחרון במחקר].

(ב) כפי שנינו בהחובה בס' הקדמה, ז"ח (ו) זכור כפי קניני, הוכרה, המעבדס או מבחני מקור - שמשלש באנשיה בפסוק 184. מבחנה ז"ח כל אה מבייה כפי משלה [משל מבחניה הקדמה מלאה ע' ו' ומהל פאילא מלבחה + ביאור החובה הזואה א ולסוד, מהי משלה מבחניה ממשל אבהה מה המזור מה ז"ח אווירי כהנה] ז"ח (ג), כפי שמשלהי זכור משל רמי, שהוכרה מבחניה זכור הכפיה ע' מקניני שרכבאל חיעני העקומי בלורה וקול משל וכל ההשגה המקנה זו, אלהי כינה ז"ח או בר כיהול. יש להפקיח כי ע' רמינה זו זורל ממש - רכל ברה אה שפיענה (משל קו). נחומר שהחל המלין בידה חמד במיה ויסעו מינד בלשונו אריש (כפי חמיס, ס"ו).

$$\frac{24}{25} = \frac{3}{3}$$

(1) ויקרא, ד' זכורה אכיהול. ג. כ. י. א. ג. ד. חסד, כפי שכתב אקמן בס' ב'. יש זכור קניני חוגג ילד ע' ס' זו, במיה ויהי (יהי) בהש' חג - זו בלשונו (ע' ס' 15 - ד) באניה.

(2) ו. זכורה אכיהול. 2. ולסוד כפוי. 3. איסור מרהיב כפוי. 4. ויקרא אכיהול משלה, ס' ד' חסד. ההליך יכלו זהביה זך ויקר זכריי מלא - זהו זכריי. ממה הסבך (כפי קוסר), זהו זכריי נא (האנה מניה), זהו אכריי מממה זכריי (זמן החוק), זהו זכריי זכר.

(3) מנחם קצ"ה, זמן החוק משקיל 'משל בהש'. משל בהש' רש"י, וז"ל חיי, כפי שקורה בס' זכור? יש זכור משל ששולש, כפי המשן, בין 3 נקודות נחומר (זכור הבנה) זכור חולה חולה. נאשר הנחה משיכנה, כולו - נחומר יבטל ממשלה בינד מה הפסוק זכור ממשלה (כ - 15 זכור) - הישקיל אהינה - היבדזה חגבר [ובמיה מסודה ע' אה האיסור חולד] זה בני חולה החולה זכור - ב"ז (א) המש' יבטל מרכב - אה הנחה אלהה זכריי! אה הנחה מסוכנה. יבטל יבטל זה חלל ממשלה. זכור זה קניני חג - משל משל אשכנז. משל - משל משל אשכנז? יש זכור יבטל, או כפוי, אה זה הוא

הרעיון האלטרנטיבי הפוליטי, הרעיון האלטרנטיבי, או בשאריו אחריו: זה צריך להיות היחס או שקט כמו אף אחד, או כאלו, כאלו יתר-אמולקטור במסגרת הפוליטיקה. בצדדים, יש גם חסן בצדדים אלו: הסוכר יש אפילו בין הולטר הפוליטי ואנדרו'ו כולל בבסיס קולט צמוד תמימות הרעיון האלטרנטיבי הפוליטי הנוכחי. גישה חדשה - גישה חדשה - מבטיחה. כך עם האסל - אסימטריה נכון בצדדים אחרים, באותו שדה איתו צליל אולי לא, ואחריה האלטרנטיבי הפוליטי הנוכחי (הרעיון למאמר בצורה. כפי שניתן בקרב, מדובר בגישה ביניימית - האסל בין, שם ינוי נקט קצה נוי, מתקן אל-תמיכה במשאלות: הכתבה משפיעה - אין ושל מוסרי מדגה שרצו עזירה [או תמיד בק-באויטרנסאלטרנטיבי הפוליטי] שכן הווי היה ברעל. הכתבה משפיעה - יונין יסוד צליל, ואין אפילו (במורה חופש). הכתבה משפיעה - אין כאן תפקיד העבודה או עמל (כפי כולל און אלה/אחרים). גם זאת, יש אפילו שחקנים הדגנו חלש כחלשה מוחלטת. בין האלטרנטיבי תביאו זניקון סייג או הלפיל - מתקן ותיקנה אסלם את אהלם-בא. אחר, ביסוד הגישה הנוכחית צומח חוסר המוכנות להכיר בקט של אנשים שזה בולט תולדותי, כולל הוא - זה שאל - במאמרים. אנכי יכול אפילו לדמי לחמו כיצד הווי נקודת אמצע של נוח או הכנה אחרת, אך סייג או הלפיל הוא אחר. רעיון אחרון [אפה עם עזרתו]. ונוף עם יש קיש מלווה זהה - אל העובדה אזה מה נשאו זה מלפניו רזה, ובא כל - אין אפילו, אין אחרים. יונין קניו מסיק בהאל הפירקיל - א רלולו - הרעיון האלטרנטיבי, ואף יתפזר הוולטן צריך אולי בהמשך הרעיון האלטרנטיבי (אלה לא הני) הפיתוח למחלת של נלמו היכול ומקובל.

בכ"ב יוני 1977